

РЕШЕНИЕ

№ 40884

гр. София, 06.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6522** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „СТАР ПОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 147/10.04.2025 г. на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, за следната такава:

1. Хипотетичен сценарий за изчисляване на нетните разходи от извършване на УПУ през 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД;
2. Намерение на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД за кандидатстване за компенсация на несправедливата финансова тежест от извършване на УПУ за 2024 г. и сценарий за изчисляване на нетните разходи.

- На основание чл. 33 от Закона за достъп до обществена информация „СТАР ПОСТ“ ООД се уведомява за това, че в КРС не е налично заявление за компенсиране на нетните разходи от предоставяне на универсална пощенска услуга (УПУ) за 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – издаден при неправилно приложение на материалния закон. В молба поддържа жалбата, претендира присъждане на направените разходи. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и

своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по оспорването, чрез юриск. В. и К. моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Поддържа се, че жалбоподателят цели постигането на друг резултат с подаденото заявление, различен от обективизираната в чл.2, ал.1 ЗДОИ цел. Молят за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки се развиват подробни мотиви за отсъствие на целта по чл.2, ал.1 ЗДОИ, съответно за законосъобразност на оспорения отказ.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/Комисията) постъпва заявление за достъп до обществена информация с вх. № 16-00-5/04.03.2025 г., допълнено с писмо с вх.№ 16-00-5-2/20.03.2025 г. подадени от „СТАР ПОСТ4“ ООД. Със заявлението се иска достъп до следната информация:

1. Копие от заявление за компенсиране на нетните разходи от предоставяне на универсална пощенска услуга (УПУ) за 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД;
2. Копие от хипотетичен сценарий за изчисляване на нетните разходи от извършване на УПУ през 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД;
3. Копие от намерение на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД за кандидатстване за компенсация на несправедливата финансова тежест от извършване на УПУ за 2024 г. и сценарий за изчисляване на нетните разходи.

Адм. орган установява, че същото отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и е подадено от субект на правото на достъп до обществена информация по чл. 4, ал. 3, във вр. с ад. I ЗДОИ. Сочи, че КРС като държавен орган е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Във връзка с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ с писмо с изх. № 16-00-5-3/25.03.2025 г. на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД е даден 7-дневен срок за изразяване на изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на копия от горепосочените документи.

По отношение на хипотетичен сценарий за изчисляване на нетните разходи от извършване на УПУ през 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД и намерение на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД за кандидатстване за компенсация на несправедливата финансова тежест от извършване на УПУ за 2024 г. и сценарий за изчисляване на нетните разходи: С писмо с вх. № 16-00-5-4/01.04.2025 г. „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД изразява отказ да даде съгласие информацията да бъде предоставена на „СТАР ПОСТ“ ООД. Посочено е, че документите съдържат търговска тайна, оперативна информация и конкретни финансови показатели за цялата дейност на оператора. Подчертано е, че в документите се съдържа информация и за цялата технология на дейността, която следва да се третира като ноу-хау, както и че исканата информация е критична за дружеството и не следва да се предоставя на трети лица.

В решението се излагат мотиви, че съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Според чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, при изрично несъгласие от третото лице, съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. В настоящото производство „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД е изразило изрично несъгласие за предоставяне на исканата от заявителя информация по отношение на писмата, поради което същата не следва да се предоставя. Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗДОИ информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3 от закона, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Легалната дефиниция на понятието „търговска тайна“ е посочена в разпоредбата на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна, съгласно която търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания:

1. Представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация; 2. Има търговска стойност, поради тайния си характер; 3. По отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията. Тази дефиниция е възпроизведена и в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Директива (ЕС) 2016/943 на ЕП и на Съвета от 08.06.2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Легалната дефиниция е допълнена и в § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията, според която производствена или търговска тайна са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. Безспорно, документите, посочени в заявлението за достъп до обществена информация с вх. № 16-00-5/04.03.2025 г., съдържат търговска тайна на пощенския оператор. Информацията, постъпила с тези документи, съдържа търговска стойност по смисъла на Закона за защита на търговската тайна и Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защита [ата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Съгласно Съображение 14 от посочената Директива, информацията има търговска стойност, когато разкриването ѝ може евентуално да навреди на интересите на законно контролиращото информацията лице, като урони неговия научно-технически потенциал, стопански или финансови интереси, стратегически позиции или конкурентоспособност. В настоящия случай, ако бъде разкрита тази информация „ГТАР ПОСТ“ ООД ще разполага с предимство пред своя конкурент при участието в процедури по възлагане на обществени поръчки за предоставяне на пощенски услуги и при предоставяне на УПУ, тъй като търговците оперират на един и същи пазар, с което ще бъде засегната конкурентоспособността на предприятието - притежател на търговската тайна, респективно ще доведе до нелоялна конкуренция. КРС счита, че исканата информация по отношение на писмата не попада в хипотезите и по § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и поради това в случая не е налице надделяващ обществен интерес. В случая не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на - законовото определение, защото чрез исканата информация не се цели разкриване на корупция, злоупотреба с власт или повишаване на

прозрачността и отчетността на КРС, а придобиване на търговска тайна на трето лице, -което е пряк конкурент на заявителя и информацията касае дейността, в която двамата оператори се конкурират. Информацията, която се иска от заявителя, не би могла да способства за разкриването на корупция или злоупотреба с власт, както и не би могла да повиши прозрачността и отчетността на КРС, защото няма отношение към дейността и начина на взимане на решения на регулатора. Информация, която е търговска тайна и ноу-хау на конкурент на заявителя, като например технологията на дейността на задължения пощенски оператор, не може да допринесе за изясняване на дейността на регулатора, а само може да бъде използвана за създаване, на конкурентни предимства и да благоприятства лични цели на заявителя. Разкриване на трето лице на търговска тайна няма да допринесе за осведомяване на обществеността за дейността на КРС.

По отношение на заявление за компенсиране на нетните разходи от предоставяне на универсална пощенска услуга (УПУ) за 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, се сочи, че съгласно чл. 29а, ал.1 от ЗПУ. пощенският оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга, представя пред КРС заявление за компенсиране на нетните разходи от извършване на универсалната пощенска услуга за предходната година заедно с необходимите доказателства до 31 май на текущата година, в случая до 31.05.2025 г. В тази връзка информацията съдържаща се в това заявление” не е налична в Комисията, тъй като БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД към настоящия момент не е представило такова заявление в КРС.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Закона за администрацията, органите на изпълнителната власт са централни и териториални като централни органи на изпълнителната власт са Министерският съвет, министър-председателят, заместник-министър председателите и министрите. Следователно Комисията за регулиране на съобщенията е задължен субект по смисъла на посочената законова разпоредба. С оглед на изложеното съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Не се установяват допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт, както и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание – ответникът се е произнесъл по отправено до министъра заявление, регистрирано по надлежния ред, в сроковете и по реда, предвидени в ЗДОИ. Правилно е приложен материалният закон. Като задължен по ЗДОИ орган КРС дължи разглеждане и произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация. Такава според дефиницията по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл. 12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон, като законът предвижда ограничение - когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи - чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

Действително, така поисканата информация: 1. Копие от заявление за компенсиране на нетните разходи от предоставяне на универсална пощенска услуга (УПУ) за 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД;

2. Копие от хипотетичен сценарий за изчисляване на нетните разходи от извършване на УПУ през 2024 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД;

3. Копие от намерение на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД за кандидатстване за компенсация на несправедливата финансова тежест от извършване на УПУ за 2024 г. и сценарий за изчисляване на нетните разходи, евентуално би могла да се характеризира като обществена такава по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ при изпълнение на кумулативно предвидените в разпоредбата елементи.

Тази информация както посочва и ответникът, съдържа информация, която представлява търговска тайна по см. на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна. В този смисъл би било налице основанието за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, в случай, че търсената информация е обществена по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Исканата информация обаче не съдържа информация, която би могла да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект – КРС, тъй като касаят изцяло дейността на „Български пощи“ ЕАД. Обществена информация би била тази, съдържаща се в решенията на КРС, постановени в

производства по подадената информация. Такава в случая не се сутановява по делото.

Предвид това не е налице първата изискуема предпоставка по посочената разпоредба. Вярно е, че „Български пощи“ ЕАД се явява задължен субект по см. на чл. 3, ал. 2 ЗДОИ. Това му качество в конкретния случай има отношение единствено към въпроса дали е необходимо неговото съгласие за предоставяне на търсената информация. Такова действително не е необходимо с оглед разпоредбата на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, в случай, че отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. При положение, че търсената информация –не съдържа информация за дейността на задължения субект, тя не представлява обществена информация, съответно презумпцията за надделяващ обществен интерес е неприложима към нея. Съдът намира, че не е налице и втората кумулативно изискуема предпоставка по чл.2, ал.1 ЗДОИ, за да бъде определена търсената информация като обществена, а именно не може да послужи на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Искането за предоставяне по реда на ЗДОИ на информацията за подадени от „Български пощи“ ЕАД документи до КРС не обслужва тази цел и неговото удовлетворяване не би спомогнало заявителят да си състави информирано мнение за дейността на задължения публичноправен субект – КРС. Правото да се получава обществена информация гарантира осведомеността на гражданите за протичащите в обществото процеси, поради което е недопустимо да се упражнява за постигане на цели, извън посочената от закона, вкл. за снабдяване с документи, съдържащи търговска тайна, по отношение на които са налице образувани и неприключили към момента съдебни производства. По т. 3 от искането пък органът правилно е посочил, че не е в състояние да предостави информацията, понеже същата не е налична. По тези съображения съдът намира, че като е отказал предоставяне по реда на ЗДОИ на търсената от заявителя информация ответникът е приложил правилно материалния закон. С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответната страна са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 200 лева, с оглед на обема на осъщественото проц. представителство. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТАР ПОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 147/10.04.2025 г. на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/.

ОСЪЖДА „СТАР ПОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ. Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ:

